

2781

3. Beh. af Lovf. om Diger til Beskyttelse mod Overløbsmøller fra Søet.

2782

Dinesen; Frederiksen; Gad; C. Hansen; Hindenburg; Holstein-Holsteinborg; Holstein-Ledreborg; Høgsbro; Jacobsen; Niels Jensen (Skanderborg Amt's 2den Valgkreds); Sengerslev; Th. Kruse; Ebye; P. Nielsen.

Stemte ikke.

Albertsen.

Fraverende.

Lars Pedersen; Søren Pedersen; Zahle; Alberti; Bille; S. P. Christensen; Clausager; Raaborg; Fenger; Hall; Octavius Hansen; P. Hansen; Villads Holm; Sagb; Jens Jensen (Aalborg Amt's 1ste Valgkreds); Rosof; Lars Larsen.

**Formanden:** Vi vende da tilbage til Forhandlingen af selve Sagen. Efter Omstændighederne vil jeg finde det hensigtsmæssigt nu at udvide Omfanget af Forhandlingens Gjenstand saaledes, at Lovforslaget i dets Helhed tillige sættes under Forhandling. — Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds har Ordet.

**Casse:** Jeg frasalder Ordet.

**Formanden:** Folkethingetsmanden for Aarhus Amt's 2den Valgkreds har Ordet.

**Jegerslev:** Det er et Par meget korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg). Han dwælede ved et specielt Punkt, nemlig Fæsteafgiften og dens Forhold til Erstatningen, og hvis den Forsudsætning, som det ærede Medlem gik ud fra, var rigtig, skal jeg fuldstændig anerkende, at det var en uheldig Betragtning, jeg tidligere havde gjort gjældende, men den faktiske Forsudsætning var gal. Han mente, at Vedkommende skulde nøies med Afslag i Afgiften pr. Lønde Land beregnet i Forhold til Fæsteafgiften, men det er ikke Tilfældet; Vedkommende faar 4 pCt. Rente af Erstatningen. Hvis der altsaa, for at blive ved det Exempel, som det ærede Medlem opstillede, er givet i Afstaaelse 500 Rd. pr. Lønde Land, og Fæsteafgiften udgjør 5 Rd. pr. Lønde Land, hvad ikke er en saa urimelig lav aarlig Afgift, saa vil Fæsteren for en Lønde Land faae et Afslag ikke af 5 men af 20 Rd. i sin Afgift, og man kan dog nok sige med fuldkommen Føie, at her er Indfæstningen tagen i Betragtning, naar Renten

24de Marts.

af Erstatningen vil blive 2, 3, 4 Gange større pr. Land end den aarlige Afgift. For saa vidt tror jeg altsaa, at vedkommende Brugers vil være fuldkommen fyldestgjort ved de Bestemmelser, der staa i Loven, og som jeg har ment, helst maatte blive staaende, og hvis det ikke var Tilfældet, vilde jeg ikke tilraade at fastholde dem. Jeg vil ogsaa gjøre opmærksom paa, at da Forordningen af 1845 nu i mange Aar er anvendt og i det Hele har vundet Anerkjendelse, saa vilde den Slags Møller ikke kunne eksistere, uden at der vilde have lydt høiøstede Klager over dem. Jeg skal ikke negte, at der er mange Tilfælde, hvor Vedkommende ikke strax have været tilfredse med den Erstatning, der er tilkjendt dem ved Expropriation, men det er jo ikke at onpaa, at der altid hos dem, der maa afstaa Arealer, skulde være Tilfredshed med den tilkjendte Erstatning. I det Hele og Store have Bestemmelserne i Forordningen af 1845 vundet Anerkjendelse, og mangen En, som i det første Dieblis har fundet sig brast, holden ved den tilkjendte Erstatning, har vistnok, naar det har sat sig lidt, maattet erkjende, at Resultatet ikke egentlig var uheldigt for ham. Da nu som sagt Befolkningen i det Hele synes at have været tilfreds med disse Bestemmelser, og da de ere prøvede tilstrækkelig til, at man har kunnet danne sig en bestemt Mening om dem, saa tror jeg ogsaa, at de ere praktiske, og at der derfor er god Grund til her at fastholde dem.

**J. Madsen:** Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) gjorde gjældende lige over for mig, at en Sag, i hvilken der var afgivet Kjendelse af Landvæsenets og Overlandvæsenetskommissionen, kun kunde indbringes for Domstolene, naar vedkommende Landvæsenets eller Overlandvæsenetskommission havde opretholdt sin Kompetence, som det kaldes. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem; men naar han dernæst mente, at noget Eignende ogsaa kunde ske ved Anvendelsen af den her foreliggende Lov, hvis Forslaget under Nr. 4 blev vedtaget saaledes at der ogsaa da kunde blive Spørgsmaal om at indanke Landvæsenets eller Overlandvæsenetskommissionens Kjendelse for Domstolene, kan jeg ikke indse Møjligheden deraf. Naar man nemlig borttager alle de Lovregler, som skulde binde Landvæsenetskommissionerne, og siger, at de i Et og Alt have at rette sig efter deres Skjøn, bliver der ikke Noget tilbage at klage over til Højesteret. Det ærede Medlem fremhævede derhos, at Erstatningskommissionen er den højeste Domstol ved

175